

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Ямбол, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петранка Ст. Жекова

Членове: Гергана Ж. Кондова
Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Миглена П. Коматарова
в присъствието на прокурора Г. Д. Г.
като разглежда докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222300600129 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на служебно назначения защитник – адвокат от АК-***** на подсъдимия Ш. С., роден на ***** г. в С. А. Р., гражданин на С. А. Р., срещу Присъда № 30/19.04.2022 г., постановена по НОХД № 92/2022 г. по описа на Районен съд Елхово.

С атакуваната присъда РС-Елхово е признан подсъдимия Ш. С. /S. S./ за виновен в това, че на **.*.**** година около 02.50 часа в района на ГКПП-Лесово, общ.Елхово, обл.Ямбол, действайки като извършител, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта - престъпление по чл.279, ал.1 от НК, като на това основание и на основание чл.54 от НК е осъден на три месеца лишаване от свобода и на глоба в размер на 100.00 /сто/ лева.

На основание чл.66, ал.1 от НК изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода е отложено от изпълнение за изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.189, ал.2 от НПК е постановено разноските за преводач, направени в хода на досъдебното производство в размер на 15.00 лева, да останат за сметка на органа, който ги е направил, а именно – РД „ГП” - Елхово.

В подадената въззивна жалба се претендира изменение на оспорваната присъда чрез приложение на нормата на чл.279 ал.5 от НК, като подсъдимият бъде признат за виновен, но да не бъде наказван, тъй като са налице предпоставките на тази норма, а именно: подсъдимият е ***** гражданин, все още на територията на родината му се водят военни действия, което е и причината да напусне държавата си по произход и да влезе на територията на страната ни, за да търси убежище.

Въззивникът – подсъдим участва в съдебно заседание чрез служебно назначения му защитник -

адвокат от АК-*****, който поддържа изцяло въззивната жалба и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Представителят на ЯОП настоява да се потвърди изцяло постановената от ЕРС присъда като правилна, обоснована и справедлива.

Съдът след цялостна проверка на доказателствата по делото, становищата на страните и атакувания съдебен акт, в съответствие с правомощията си по чл.313 и сл. от НПК намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от лице имащо право и интерес от обжалване. Разгледана по същество се преценя като неоснователна по следните съображения:

Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие и се подкрепя от събраните по делото в хода на досъдебното и съдебното производство гласни и писмени доказателства, поради което проверяващият съд намира за ненужно да я преповтаря. Страните не спорят по приетата за несъмнена фактическа обстановка по делото. Правилно и обосновано първата инстанция приема и кредитира като логични и непротиворечиви гласните доказателства - обясненията на подсъдимия, дадени в хода на Бързото производство, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК и показанията на свидетелката Й. А. Г.-пол.инспектор на ГКПП Лесово, дадени от нея в хода на проведеното по делото съдебно следствие, както и писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК. Правилно и обосновано първата инстанция приема и кредитира обясненията на подс.С., като обективни, логични и като кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал. Показанията на разпитаната свидетелка Г. правилно и обосновано са кредитирани от решаващият съд с доверие като логични, последователни и логично съвместими с обясненията на подсъдимия. Освен това, правилно е отчетено от съда, че липсват индиции за предубеността на свидетелката. Настоящият състав на въззивния съд споделя изцяло доводите на решаващия такъв в посока кредитиране на приложените по делото писмени доказателства, като неизоллирани от останалия доказателствен материал. Анализът на събраните доказателства, извършен от районния съд и изложен в мотивите към присъдата е правилен и съобразен със законовите изисквания, поради което въззивният съд напълно се солидаризира с него.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил напълно обосновани правни изводи, като е приел, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав по [чл.279, ал. 1](#) от НК. Правните изводи на районния съд, подробно изложени в мотивите на обжалваната присъда, напълно се споделят от въззивната инстанция.

Безспорно установено от фактическа страна е обстоятелството, че въззивникът е осъществил фактически действия по преминаване на държавната граница, като не е имал разрешение от надлежните органи на властта, които осъществяват гранично пропускателен контрол. Безспорно е обстоятелството, че въззивникът не е разполагал с необходимите документи за преминаване на държавната граница през съответните КПП. С обстоятелството на преминаване на държавната граница без разрешение на съответните органи за това, въззивникът безспорно е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната граница. Осъществено от Ш. С. деяние по чл.279 ал.1 от НК е осъществено в изпълнителна форма без разрешение на органи на властта, в хипотеза на влизане в страната, като деянието е довършено, тъй като е налице обективно преминаване на държавната граница.

Въззивникът е осъществил деянието и от субективна страна, при пряк умисъл, тъй като е съзнавал противообществения му характер и е искал настъпването на противоправните последици. Съзнавал е, че преминава държавната граница при липсата на необходими за това документи, респективно разрешение на съответните власти, но е искал настъпването на противоправните последици, а именно-преодоляване на държавната граница и достигането на територията на Република България. По изложените съображения, с атакуваната присъда районният съд правилно, обосновано и законосъобразно е признал подс.С. за виновен в осъществяване на съставомерно по смисъла на чл.279, ал.1 от НК деяние.

Настоящия състав на въззивния съд намира наложеното на въззивника наказание при условията на чл.54 от НК - лишаване от свобода за срок от три месеца и глоба в размер на 100 лева, както и при отлагане на изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от три години, за справедливо. Същото е съобразено със степента на обществена опасност на осъществено деяние,

която е сравнително ниска с оглед начина на осъществяване на деянието от една страна и с ниската степен на обществена опасност на личността на извършителя, предвид обстоятелството, че е с чисто съдебно минало, направените самопризнания, а и механизма на осъществяване на деянието. Затова и определеното на минимума на предвиденото в текста наказание глоба и лишаване от свобода и с приложението на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК при минимално предвидения в същата срок, се явява справедливо и съответно на целите, визирани в чл.36 от НК.

Въззивният съд намира, че правилно и законосъобразно първоинстанционния такъв не е приложил разпоредбата на ал.5 на чл.279 от НК. В мотивите си районният съд обосновава и правилно е отразил, че за приложението на визираната законова разпоредба следва да бъдат преценени внимателно всички причини, мотивирали чуждият гражданин да осъществи състава на престъплението по чл.279 ал.1 от НК. В конкретният случай, освен твърденията на защитника /които не са подкрепени с доказателства/ в посока, че въззивника е влязъл в страната, за да потърси закрила от Република България, по делото не са налице каквито и да било доказателства, от които да се приеме, че са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК. В дадените от въззивника обяснения, приобщени към доказателствената съвкупност чрез прочитането им, а и с цялостното си поведение включващо и неподаване от негова страна на молба за закрила по реда на ЗУБ, същият сочи на намерение за преминаване през границата единствено с цел да достигне страна от ЕС /Германия/ по лични причини, а не поради това, че в страната си по произход е бил преследван заради свои убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Липсват каквито и да било доказателства, че подсъдимият е преминал границата без съответно разрешение по причини, свързани с неговия произход, политически убеждения или религиозни вярвания или че е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. По изложените съображения настоящият състав на въззивния съд намира доводите на защитата на въззивника - подсъдим касателно наличието на обстоятелства за приложение на разпоредбата на ал.5 на чл.279 от НК, за неоснователни.

При цялостната служебна проверка на атакувания съдебен акт съдът не констатира пропуски и грешки, водещи до изменение или отмяната му.

Водим от горното и в съответствие с чл.338, вр.чл.334, т.6 от НПК, Ямболски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 30/19.04.2022 г., постановена по НОХД № 92/2022 г. по описа на Районен съд Елхово

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____